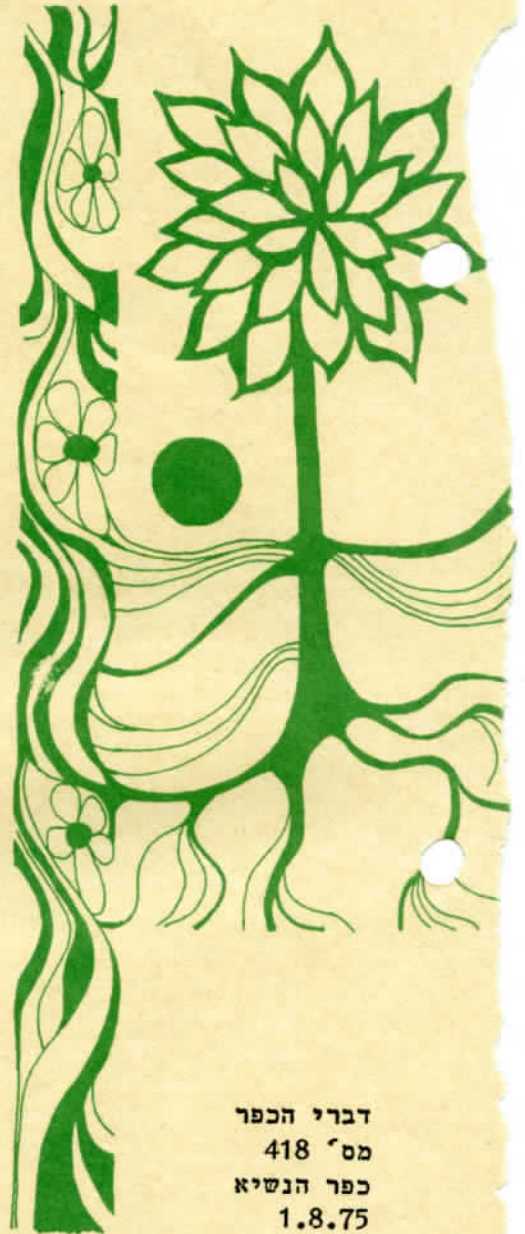
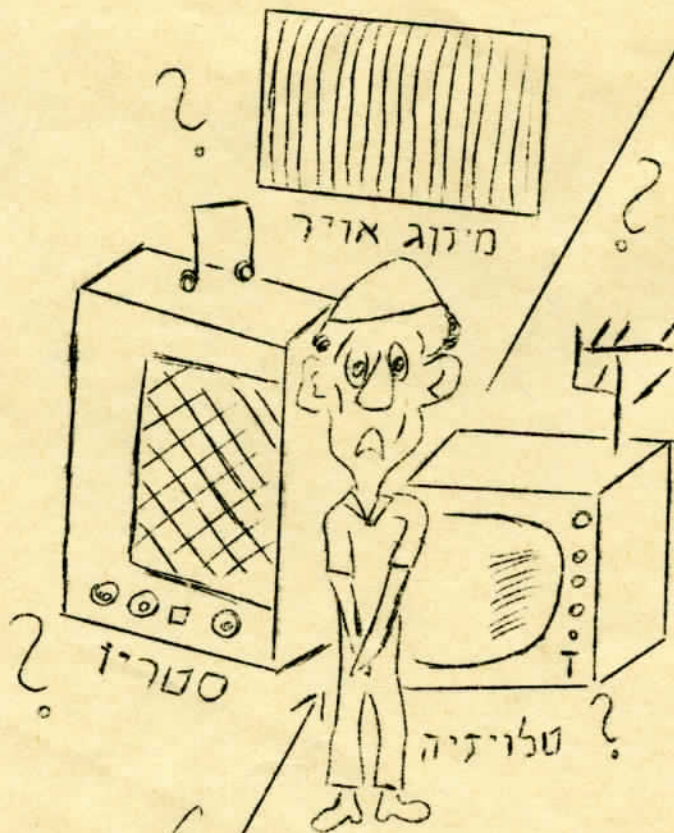

דברי הכפר

לאן ?

1984

1948

רמת חיים

דברי הכפר
מס' 418
כפר הנשיא
1.8.75
כד' באב תשל"ה

מה נשמע?

לכל בעלי התפקידים

אומרים שכלב נובח אינו נוסך - לפני כמה ימים נבח "בינגו" של אייבן עד כדי כך שהפריע למיירון בעבודת הריסוס במחסן הכללי. בסוף קם מיירון וחיפס את סיבת ההתרגשות - ומצא מתחת לכסאו-צפצפ ענק! הסיר את ראשו במכה אחת ומתכוון לעשות חגורה מהעור. מיירון מבקש בזה להודות לבינגו על שהציל את חייו.

הגיע הזמן הכנת תוכנית ההסקעות תשל"ו. על בעלי התפקידים להגיש בהקדם האפשרי למרכז המסך צורכי ההסקעות שלהם לסנה הבאה.

בתודה

§-§-§-§-§-§-§

כעבור יומיים החחיל גם "לולי" של עפר לגבוה בהתלהבות רבה. יצאנו בחוסך להשחיק אותו ומצאנו- עקרב שחור! נו, מילא, הוא רק מחלמד...

פעולות הקיץ של ילדינו בעצומן!!

בעקבות פניחה של אינגה החלטתי לקחת חופש מהקואופרטיב ולנסות לעבוד בקיץ עם ילדינו, הכונה לילדי בית הספר היסודי במשק. אני מודה ומתוודה שקצת חשתי מהדבר וזה לאחר כניס של עבודה עצמאית למעבר של 60 מוחפים לעבודה. עכשיו אני יכול לאמר שלאחר 3 שבועות עבודה עם הילדים מצאתי כ... "הסד לא כל כך נורא".

מספר חברים כבר חזרו לבחיהם המסופצים. נקווה סיהנו מדירותיהם המחודשות.

הערב: תוכנית על תרבות יפן (המארגנת: רונה). בואו ותהנו...

X+X+X+X+X+X+X

מ ז ל ט ו ב !!!

ימי הולדת

בועז נאי	4/8
ציונה סגל	5/8
דוד דבולט	6/8
יוחאי וולפין	
ג'ור ריפקינד	9/8
ענבל פרלסון	
קרול טרק	10/8
נחמן כץ	

ימי נסואין

אריאלה וישראל הדר	7/8
רינה וג'וני סנא	8/8
בטי ויצחק עדר	10/8

השנה החלטתי לקים את המחנוך במחכונת של כפר אולימפי. החחלקנו ל-4 קבוצות של עמים: זעיר, מצרים, איטליה, יפן. את הכפר הקמנו בחורסה ליד הנגריה, וכל עם יקים את מחנכיו בעצמו, ומכין את עצמו לתחרויות שתתקיימנה בסוף המחנוך (החברים יוזמנו בבוא הזמן לביקור).

כל זה לא יכולתי לעשות ללא עזרתם של המדריכים המסורים, ואני מוכרח לציין שקבלתי חגבורת רצינית של "סליח הבונים" מאנגליה ששמו לארי, וכמובן גם בעזרת הילדים, שהם למעשה עושים את כל העבודה לבד.

בקשה לי לחברים: סיהיו סבלניים ביחסם לילדים ויהיו מוכנים לעזור במידה ויתבקשו.

ישראל ה'

!!!!!!!!!!!!!!

(+) (+) (+) (+) (+) (+) (+)

2 שוקר את ערב יפן

מה פתאום ערב חרבות יפן?

הסנה הסתתפתי בחוג למוסיקה הבין-קיבוצי. החוג נפגש כל חודש וחצי, ומטרתו להעמיק הבנה במוסיקה והנאה ממנה בקרב נגנים ומורים (וסתם חובבים) בחנוכה הקבוצית. אחד הארועים המעניינים ביותר של הסנה היה בוקר המוקדש למוסיקה ולתיאטרון של יפן. לאחר הרצאה ראינו ארבעה סרטים של סגרירות יפן העוסקים בנושאים אלה. הסרטים היו כה מעניינים ויפים, שהחלטתי להציע לוו. התרבות להזמין אותם לכפר הנתיב. ואכן הסרטים יוקרנו הערב בשעה 21:15 בדשא הסרט. לפני ההקרנה, החל מהשעה 19:30, תוצג במועדון תערוכה של ספרים, עיתונים ודברי חן יפניים.

על חרבות יפן

היחית חרבות יפן היא חרבות סין, אך על חסתיית זו בנו היפנים דבות מיוחדת ומקורית משלהם. בסין היחה חרבות מפותחות ביותר מאות שנים לפני שהעם היפני הופיע, ומתרבות גבוהה זו באו יסודות הספרות, המוסיקה, האמנות, השפה וכן התיאטרון.

לכל אחד מתיאטרוני יפן הקלאסיים (הנו, הקבוקי והבונרקו) שפה מדוברת וויזואלית משלו. גם ים מוסיקה מיוחדת לכל אחד. אמנות המחחק, הנגינה והדקלום העברה במשך מאות דורות מאבות לבנים. ביפן השחקנים נולדים למקצועם.

לאיטה תפקיד מרכזי בחיי התרבות: במוסיקה, באמנות וכמובן בחרבות בית. אמנם איטה כחבה (במאה ה-10) את יצירת המופת של הספרות היפנית, "סיפורי גנג'י". אך בתיאטרון היא לא נוטלת חלק כשחקנית. היפנים טוענים שגבר מגלם איטה כפי שאיטה אינה מסוגלת לגלם איטה, וכנראה שהצדק עמם (כפי שתראו בסרט "קבוקי"!).

הסרטים

המוסיקה היפנית: בארצות המזרח הרחוק, וכן ביפן, מבוססת המוסיקה על הטולם הפנטטוני (טולם בעל חמשה צלילים) שמקביל ביסודו לקלידים השחורים של הפסנתר. ביפן יש שלשה כלים עיקריים, והם: א) שמיסן, שהוא סוג של לוטה בעל 3 מיתרים, ב) טקוהצ'י, שהוא חליל עשוי במבוק, ג) קוטו, שהוא כלי בצורת סולחן ממספחת הצייתרים, בעל 13 מיתרי משי. הסרט מדגים את השימוש המסורתי בכלים אלה. ובס את טילובם הנפלא במוסיקה בח זמננו.

תיאטרון ה"נו": העתיק ביותר בין תיאטרוני יפן, מקורו במאה ה-13, בתצורת האצולה. הסגנון מאופק ביותר, והעלילה מועברה על ידי רמזים ובעזרת מסכות, חנועות וצבעים, כך שהצופים צריכים להחמאז היטב במסורות ובטקסים עתיקים. לכן, תיאטרון זה לאניני הטעם, ואינו מדבר ישירות אל הקהל הרחב ביפן היום, ובודאי לא לצופים מערביים. למרות זאת, מלחינים ובמאים מערביים, וביניהם קורט וויל וברטולד ברכט, הושפעו מה"נו" וביססו עליו יצירות.

תרבות יפן (המשך)

חיאטרון ה"קבוקי": ה"נו" הגיע לסיאו בעיקר בימי האצולה הפאודלית, אך ה"קבוקי" התפתח בקרב בורגנות עירונית מסגרת בסוף המאה ה-17. הוא נוסד על עקרונות ה"נו", אך במידה מסוימת הוא הפכו הגמור של ה"נו". החיאטרון העתיק יותר עומד בסימן האיפוק, אך ב"קבוקי" הכל מוגזם וססגוני, בחנועות השחקנים, בחלבושות ובחפאורה. לצד התפקידים המסורתיים של חיאטרון יפן (נסיכים ונסיכות, אצילים, פשוטי העם, ימים ורוחות) גיבור מוסג חדש, והוא ילד המעשועים הבורגני, שלעמים מנצח את גיבורי הסלטון הישן על ידי חכמתו וגבורתו.

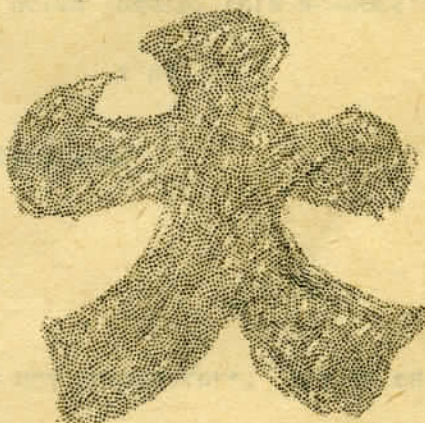
ה"קבוקי", עם במיו מרהיב העין, עם חזק ההומור והפתוס שלו, פופולארי ביותר כיום, ביפן וכן בעולם כולו.

"בונרקו" (חיאטרון הבובות): ה"בונרקו" התפתח בין המאות ה-16 וה-18. להקות הבונרקו באוסקה ובטוקיו בעלות אמנות מפותחת ומעודנת ביותר. אך בכפרים ובאיים הצפוניים אפשר עוד היום לראות חיאטרוני בובות עממיים, המסמכים בסיפור עם עתיקים בחור עלילות, ובבובות פרימיטיביות. אפשר להניח שכך נראו חיאטרוני הבובות בתחילתם.

בחיאטרון ה"בונרקו" בצורתו המעודנת, שלטה מפעילים בעלי רמת אמנות מאלפת מנמימים רוח חיים לכל בובה. הסרט מסביר את היחס המיוחד בין המפעיל לבובתו.

ב"נו" וב"קבוקי" אין טאיפה לטבעיות. נדמה לנו שעשו את הכל כדי להרחיק את המרחק על הבמה מן החיים והטבע. רק בחיאטרון ה"בונרקו" אנו מרגישים סלפנינו בני אדם ממשיים, ואלה אינם אלא בובות!

רונה

מאוסתן
מ. מ. כ. כ. כ.

באחת האסיפות האחרונות
נגענו בצורה עקיפה בנושא חשוב ביותר:
מהו בעצם ייעודו של הקיבוץ היום,
בשנת 1975?

האם עליו לדאוג בעיקר לרווחה הכלכלית של חבריו? או האם על הקיבוץ לשאוף להיות
חלוץ החברה הישראלית ופעיל בעניינים חיוניים כגון בטחון, עליה, צמצום הפער, וכו'?

אם לדאוג לעצמנו בלבד, ברור שזה מחייב להסקיע את מירב האמצעים וכוונת האדם
בענפים שלנו, בסירות שלנו, ובכל מה שנוגע בנו ובחיינו ישירות.

לעומת זאת, אם ייעודו של הקיבוץ הוא להיות מעורה ומעורב בבעיות המדינה
והחברה, ולהיחלץ למילוי משימות לאומיות, עלינו להקצות לכך חלק חשוב ממשאבינו.

מוזר הדבר שבראש חוצות נשמעת בעיקר הדעה ה"בדלנית", ואילו אם נבדוק את
העניין לגופו, נמצא כך: בנינו מתנדבים לתפקידים קשים ורבי אחריות מיד עם סיום
לימודיהם. אחרי כן הם לוקחים על עצמם תפקידי פיקוד וסיכון אישי בצה"ל. חברים
שלנו מנסים לקדם את העיירה הסמוכה, כמיטב יכולתם ובזמנם הפנוי. אחרים יוצאים
לתפקידים ציבוריים שלא על מנת לקבל פרס, ויש לנו אפילו חבר המחנך דכב צבאי
וטנקים, יום יום, לאחר שהתנדב לכך.

יוצא איפוא שהוויכוח הרעיוני, כבודו במקומו מונח, והמתנגדים מביעים את
דעותיהם בחוקף. אך חברים ובנים נוחנים לעניין זה חשובה במעשים, והוא חד-משמעי.

ז"אק

מכתב ממרחקים (המכך)

מכתב ממרחקים (המכך)

18/6/75

עכשיו אנחנו 3 ימים בניגריה. היינו בדהומי והיא ארץ מסעממה למדי. אין בה מה
לראות ומה לעשות.

כשהגענו לניגריה החלטנו כדאי לראות מה זה מדבר הסהרה, לכן אנחנו עכשיו בניג'ר,
ובאמצע יולי נחזור לניגריה.

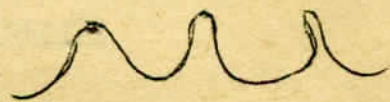
שלום ולהתחמק,

אהוד

5

מכתב ממרחקים

גאנה 24/5

השבוע וחצי שבילינו לאורך החוף היו ממס פנטסטיים. החוף עצמו יפה מאד, כולו מכוסה עצי דקלים. במקומות רבים ניתן למצוא מבצרים אשר נבנו בזמנו ע"י ההולנדים והפורטוגזים. אחד המבצרים הפכו ל"רסט האוז". המבצר שוכן על גבעה גבוהה במרכז כפר דייגים גדול. ישנו כאותו מבצר יומיים... מקום ממס יפה. הנוף הנסקף מהמבצר כאילו נלקח מחוף חמונה. כל בוקר על הים שעות עשרות סירות דייג. בצהריים כולם חוזרים למכור את הדגים בשוק המקומי. השוק עצמו הוא חוויה: הרבה מאד רעס, סרחון וצבע. נשים זקנות וצעירות מוכרות דגים, פירות וכו'. כולם צועקים, כולם מוכרים בקול רם. השוק יפה להסחכל, אבל הלכלוך והסרחון הם עצומים. (ירקות, לדוגמה, אנחנו לעולם לא קונים בשוק).

מאותו מבצר המסכנו לאורך החוף עד כפר דייגים קטן מוקף עצי דקלים. המקום בו הקמנו את האהלים היה בתוך מטע קוקוס על יד הים. מקום מקסים - כל מה שכן אדם מחפש: נוף יפה, הרבה טמט, שקט ושלווה. כל בוקר היינו מחילים עם 2-3 קוקוסים עסיסיים!

באקרה קיבלתי מכתבים מהמספחה ומה"חברה". אין הרגשה יותר טובה מלקבל מכתבים מהבית. זה עוזר לסמור על קסד, ועל הרגשה טובה שיש לאן לחזור.

גאנה 1/6

סיפרתי לכם על "פסטיבל ציד הצביים" ועכשיו אספר לכם על מסהו הפוך מפסטיבל וזה הלוויה. כאשר מישהו מח כלם שמחים, כלם מסתכרים. כאשר עוברת ברחות הלוויה, אפשר לחשוב שמישהו מתחתן. כל האנשים חרים, רוקדים וכל זה חוץ ניגון פעמונים וחיפוף על חופים. האפריקאים מאמינים שאדם אשר מח הולך לקראת חיים חדשים, ולכן הם רוצים לעזור לו בחיים החדשים. כאשר היינו על החוף המזרחי בכפר דייגים גדול (אלמילה) הוזמנו להשתתף בלוויה. זה דבר לא רגיל. האנשים שנוסאים את הארון רוקדים אתו כל הדרך. כל הקהל כלוקח חלק בלוויה מתקדם חוץ כדי סירה (הסירה ממס יפה) ורוקדים בסוף כאשר מכניסים את הארון לקבר. שופכים עליו קצת "ג'ין" וזורקים עליו פרחים בכדי להרוח של המת לא תעבור אל האנשים. בסוף הלוויה ניגשים כולם להורים של המת ומסלמים להם סכום כסף בכדי לעודד אותם ובכדי לעזור להם. דבר אחד מעניין: כל אחד מסלם, כי הוא פוחד שבמידה והוא לא יסלם, ביום מותו לא יעזרו להוריו.

10/6/75

זה היום הרביעי שאנחנו נמצאים בסוגו. סוגו ארץ קטנה מאד, ואין הרבה מה לראות. עברנו כמעט לכל אורך המדינה ב-4 ימים (400 ק"מ). האנשים בסוגו נחמדים מאד, מנסים לעזור לנו כמה שאפשר. בכלל אני חורב שמכל המדינות שהיינו עד כה, האנשים פה הכי ידידותיים. כרגע אנו בצפון סוגו, אזור הררי עם נוף נפלא.

4 on 9 3 9 10

מה שופכים ? (מדור להומור שחור).

והפעם נספר אגדה הודית עתיקה או בשבת הפשטות.
פרידה הגננה, היא אשה עבה-כשר וצנועה הליכות וגם חזקה מאד. מאחוריה דורות
של חניכים צעירים, הנושאים על בשר זרועם כתמים כחולים, שרידים ישנים של שיטות
החינוך החדשות שלה. ובכן פרידה היא הגבורה הראשית בדומה שלפנינו.
הגיבור השני הוא נבל, פעוט מהגן של פרידה; נבל נושא את שמו המתייב בכבוד
והוא ניחן במוח קרימינולוגי מפותח. כשעברנו על חיקו האישי, מצאנו שבגיל שנה
וחצי נתפס פעמיים נוהג בטרקטור ללא רשיון. ושלוש פעמים מצאו אותו השומרים
בתוך האקדמיה. הפעם הרביעית היא המיונה מכולן ומשקפת היטב את אופיו של נבל.
והרי ספורם של השומרים:

ובכן עברנו ליד האקדמיה ב-1 כלילה ושמענו ריגורשים חשודים מכפנים,
פרצנו פנימה ומצאנו את נבל יושב על הרצפה ושופך עליה בירה חוצרת הארץ.
כשנשאל נבל מה הוא עושה שם ענה: כה, כה, כה... ראינו שאוצר המילים שלו לא
מאפשר לו להתבטא, וקראנו לאמו שתחרגם את מלמוליו הנרגשים. לאחר חד-יח ארוך
הסבירה האם שנבל טוען שהכירה הישראלית לא שזה כלום ולכן שפך אותה על הרצפה.
נו, כזהו נבל וכזהי פרידה.

ביום רביעי בשבוע קמה פרידה ולבה כבוד עליה, זה לה כמה ימים, שהיא מבחינה
בברק זולם בעיניו של נבל. בחור חוכה ידעה כהוש של מטפלת וחיקה, והיום, חייב
לקרות מהו, וכשהחלו הילדים להתקבץ לגן, ראחה את הנבל עוכר מקבוצת ילדיה אחת
לשניה, מולק הוראות ומצביע בהתרגשות לכל הכיוונים.

היום כשפרידה משחזרת לעצמה את הכל היא נזכרת, "הכל החל למעשה, בארוחת
הבוקר. כהרגלה מימים ימימה, שאלה פרידה את הילדים - ומה תרצו לארוחת הבקר?...
ואז פרץ המרד, לפתע הסתכלו כל הילדים בנבל וקמו על רגליהם, נבל עלה על כסאו
וצעק בקול דקיק רוצים להעלות את רמת החיים, רוצים יותר כסף לסוכריות,
רוצים יותר... פרידה חנקה את המרד בעורו באיכו, כשחיים שלוש לחיצות, על צווארו
הדקיק של נבל, וחלתה אותו ואת שאר הילדים, על הקולבים ל"ילדים סוררים" שהיו
פזורים על הקירות סביב, וכשלא ניחן להבחין עוד "אם חלויים הם או אם ירויים"
החליקה פרידה בידה העבה על שפתה, ופתחה ואמרה בקול נמוך וחושני: "הוא הקול
שבו דבר הזאב הדשע לכיפה אדומה - "לפני המון המון שנים, בממלכה אחת שבארץ
הודו היו נסיך ונסיכה, והם אהבו מאד איש את רעותו, ממש מתו אחד על השניה;
בעקר הנסיכה, שיום אחד פשטה רגליה ומחה, ימים רבים לא בא אוכל לפיו, והוא לא
אכל ביום ובכה בלילה, וכשחם אכלו, נטל גרזן, יצא ליער, ובנה ארון פשוט, ואחר בנה
במו ידיו חדר קבורה קטן ומסויד לבן, ואת מטחו עשה למרגלות הארון, ושם חי. יום
אחד עברה רוח אחרת על הנסיך, והוא החליט לבנות ארמון מפואר לזכרה. גילס את
צבאו ויצא למלחמה על המדינה השכנה, שבה מאות אלפי פועלים ובנה בעזרתם, ארמון
יפהפה, וכו ארבעה אולמות האחד בחור השני, הראשון מזהב, השני משנהב, השלישי
ממראות והרביעי מיהלומים, ובתוך הרביעי, בחור, הנחת את הארון הפשוט, ושוב חלפו
ימים והנסיך הפך את הארמון לאחד משבעת פלאי עבל יום אחד בא לארמון כחברת
עבדיו ועבר באולמות כשהוא נהנה מיופיהם. וכשהגיע לאולם הרביעי חלפה עננה על
פניו - הוציאו את הדבר המכוער הזה החוצה - קרא - הוא פוגם ביופיו של ארמוני
- והעבדים נגשן אל הארון וזרקו אותו עם הנסיכה החוצה".

פרידה נגבה את דמעותיה בסמרטוט הרצפה, ואחר נגשה והורידה את נבל ושאר
הילדים מהקולבים, אחזה בידיהם, וכולם רצו להרים, אל המקום שאליו הולכות
האגדות לאחר שמסכיבים את הילדים לישון.

עדיפויות בחיינו

חבר אחד טען באספה על הסלויזיה "אני לא צריך כיסיפו לי מוסר בענין חרבות". לדעתי זאת גישה די מסוכנת בחברה קיבוצית לעומת אולי צורות חיים אחרות. ולמה? מכיוון שמתוך הקרבה בין אנשים כפי שיש בקבוץ, אין אפשרות להפריד בין התחומים כל כך. לכן המרחק בין "אל חסיף מוסר לגבי חרבות" ובין "אל חסיף מוסר לגבי הגיינה חברתית", או "אל חסיף מוסר לגבי עבודה" - קטן מאד.

היה גם חבר שניסה להפריד בין זהות החבר כפרט וזהות אותו חבר כבעל תפקיד. אפשר להפריד בין מה שחבר אומר כמייצג ועדה ודעותיו האישיים, אך אין כל אפשרות להפריד בין הדעות של מישהו כבעל תפקיד ודעותיו הפרטיות. נסיון כזה מוכרח להוביל אותנו להורדת הרמה הכללית.

כל חברה מעמידה בפני עצמה סטנדרטים כלשהם של התנהגות, צורת חיים, תרבות ועוד. אין כל אפשרות לחיות בחלל ריק כל סטנדרטים. סדר העדיפויות של החברה הצרכנית והחמרנית כונה מזה של חברה פוריסמית או מזה של חברה מהפכנית. כל חברה, אם במודעות אם לא, בוחרת את העדיפויות שלה ומעבירה אותן לדור הבא בכל מיני דרכים. כמובן התנאים מחנכים בבוא העת, וחברה קטירה עלולה להפוך לחברה ענייה. מרכז אימפריה עלול להפוך למדינה פרובינציאלית וכו', ואז יחולו שינויים בגישה לחיים. אך באופן כללי החברה מעבירה את ערכיה לדורות הבאים, וכמובן כאן יש מידה של אחריות יותר גדולה מהרצון של כל יחיד לחוד.

בעולם המודרני, שבו מקובלת הפילוסופיה האקסיסטנציאלית השנונת, יש נטיה נגד קביעת סטנדרטים של טעם או התנהגות. הגישה היא שכל ספרות, מוסיקה, אומנות וצורת חרבות נמצאת בדריגה שווה בסולם הערכים. "אם אחת נהנה ממשהו, אז המשהו הזה טוב בשבילך". לדעתי כאן מונחת סכנה רצינית מאד של הידידדות לרמה הזולה בכל דבר. אם היינו יכולים להפריד בין חרבות והתנהגות אחרת בחיים, אולי הדבר לא היה חשוב. אך אין מצב כזה. יש השפעה הדדית בין כל הצדדים של החיים.

יחד עם גידול הכנסותינו, גדלות גם אפשרויות הבחירה, הן של החברה כולה הן של הפרט בתוך החברה. בחברה הקיבוצית המצב הזה יותר קשה לטפול מבחירות אחרות, כחוצאה מההשפעה ההדדית הגדולה שיש בה. אך מאידך יש לנו אפשרות לכוון את עצמנו כקבוצה ולא להיסחב רק על ידי הרצונות האישיים של הפרט. אינני יודע מה תהייה תוצאות דיונים במסגרת של קביעת סדר עדיפויות. ייתכן שנחליט בכל זאת ללכת בעקבות רוב העולט ורוב המסקים, ולהתרחק על הסבות חמירות לפרט. אך גם כך, נדע שהגענו למסקנה חוץ מודעות, ולא סתם נסחפנו עם הזרם בלי מחשבה.

בקשר לדיונים עצמם, נושא לי כבדאי לנהל כמה שיחות בחוגים קטנים, על נושאים כגון: מקום חרבות הגוף אצלנו, מועדון ומה אנו רוצים ממנו, בית עם, חרבות האכילה, חופש התנועה וניצולו. סוג שני של נושא: האם להביא כל חבר לרמה מסוימת בדירה ובריאות לפני סמוסיפים אפשרויות של הסבות לאלה שכבר הגיעו לרמה זו?

במידה שיוחלט על מתן הסבות חמירות, איך נחלק? - רק מוצרים מסוימים או דרך תקציבים מוגדלים שיאפשרו בחירה יותר חפסיה לפרט? ייתכן שיש עוד נושאים שנכנסים לאותה המסגרת ולא נכללו. אגב גם קיימת אפשרות שחברים יחליטו שלא כדאי לרוץ אחרי כל הדברים האלה ויותר כדאי לעבוד פחות ולהסתפק בפחות! בכל אופן אם ניבט לבעיה של רמת החיים באופן יסודי ושיטתי, נוכל לכוון את העליה בהגיון חברתי, לפי הרצון הממקי של כלל החברים, ועל יסוד מוסכמות שהן פרי מחשבה עמוקה ועצמאית. מיכאל כהן

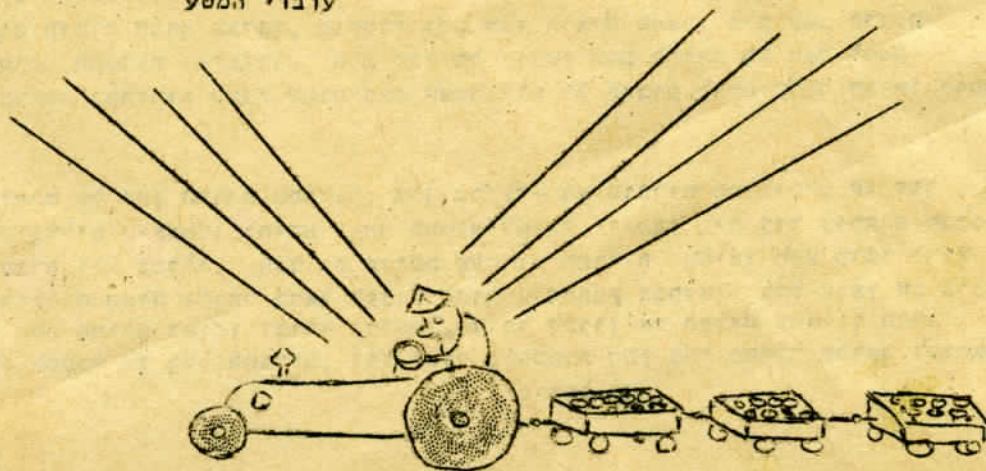
השבוע הראשון של ספטמבר

לא יסכה במהרה אצלנו הסנה במסע: מצד אחד, הקבוצה הגדולה מהבונים באנגליה תצא מכפר הנטיא ב-29 באוגוסט - ולא תהיה אף קבוצה מאורגנת במסע עד ל-10 בספטמבר - ובנוסף כל כיתת חרמון, חצי הירדן וכמה מסיימי י"ב יחזרו ללמוד ב-1 בספטמבר. ומצד שני, אותו שבוע עשוי להיות השבוע הגדול ביותר של הקטיף - קטיף אחרון של יונתן ודליס והקטיף הגדול של מוזהב.

ואז מה לעשות?

- (1) הקמת קבוצה גדולה של חברים לעבוד שבוע אחד בקטיף - בשבוע הראשון של ספטמבר. כבר פנינו לכמה חברים אשר עובדים בחוץ - בפעולות ציבוריות ובעבודת חוץ - להיות בביח באותו שבוע, והתגובה בינתיים חיובית מאד.
 - (2) חברים אשר עובדים בהנהלת המסע - מזכיר, גזבר, מרכז המסע, תמחירן, מרכז בנין - לעבוד עם הקבוצה יום שלם או לפחות עד לטעה 11:30. (ואז לספל בעניינים שוטפים דחופים).
 - (3) אותה בקשה חפנה לחברים בשרותים - לעשות כל מאמץ להצטרף אלינו לאותו שבוע.
 - (4) ענפי ייצור: כל יום - או חצי יום - בו עובדי הפרדס, המדגה, או כמה חברי המפעל יוכלו לבוא אלינו - יתקבלו בברכה.
 - (5) חברות המסע: אין הצעה לסגור את מחסן הבגדים, המרפאה או חדר האוכל (בינתיים) אבל ברצוננו לצרף לקבוצה החברים הגדולה אשר תעבוד באותו שבוע, קבוצה גדולה של חברות מסע, אשר יעבדו עד 8:30 או 11:30 ביוקר.
 - (6) חיילים, חיילות, כ.ר.ס.: מוזמנים לעשות כל מאמץ להיות במסע באותו שבוע, ולהצטרף לחגיגה הגדולה. ואם גאותם מונעת מהם לעבוד עם ה"זקנים" - ואם יש מספיק "חברה" - אז מוכנים אנו לסדר קבוצה נפרדת של צעירים - ואז נראה, מה כזה בעצם הדור החדש! חיילים וחיילות אשר מוכנים להסתחרר לחופש חקלאי מתבקשים לפנות מיד לזמי או לקולין - ולמסור מספרם האישי - ומספר היחידה.
- ובכן, לכל החברים והחברות של כפר הנטיא, ולכל מועמדינו לכל בנינו: להתראות בשבוע הראשון של ספטמבר.

עובדי המסע

דו"ח משיבת המזכירות - 30.7.1975

נוכחים: רחל; אריה וו'; בני פ'; אריה נ'; אביבה;
יענקל; יצחק ג'.

מזגני אויר - בהשתתפות ג'ו ס'.

(1)

ג'ו מסר שוועדת הבריאות החליטה שאין מקום לקבוע קדימויות לחלוקת מזגני אויר לפי הנחיות רפואיות. לפיכך, המזכירות תצטרך לדון בבקשות המיוחדות למזגני אויר שהוגשו לה.

הצעתו של טומי שתהיה השתתפות חובה של חברות בחורנויות בסחונות - בהשתתפות טומי.

(2)

הצעתו של טומי לא התקבלה על דעת חברי המזכירות מטעמים שונים: החברות בד"כ אינן מאומנות בנשק, רבות אינן יכולות להתפנות בגלל מצב משפחתי, בריאותי ועיסוקים שונים. יחד עם זאת, הובעה מורת רוח ממיעוט המתנדבות. המזכירות לא קיבלה את הצעתו של טומי.

תהליך הדיון על רמת חיים - בהשתתפות גרשי.

(3)

סוכס לקיים את הדיון שעליו הוחלט באסיפה, לפי השלבים הבאים:

א' - צוות משותף של 2 חברי מזכירות ו-2 חברי וועדת החברה יכין הנחיות לדיון;

ב' - ישיבה משותפת של המזכירות וועדת החברה במגמה לגבש הצעות מעשיות, בעזרת חומר רקע כלכלי;

ג' - חוגי בית להסברת ההצעות השונות ולקבלת הצעות ורעיונות מהחברים;

ד' - האסיפה תחליט בין ההצעות שיועלו.

כמו כן, סוכס לגשת לדיון על הצעתו של זמי לשינוי הנוהל שלנו בכל הנושא הצרכני, בעקר לגבי הסווח היותר ארוך. הצעתו של זמי כוללת את השלבים הבאים:

(א) - דיון במזכירות על דרך וסמכויות לחלוקת השקעות צרכניות;

(ב) - דיון והחלטות באסיפה;

(ג) - הכנת חכנית צרכנית לסווח ארוך;

(ד) - הקמת וועדת צרכנות.

לקראת האסיפה - 2.8.1975

(א) בחירות:

- מרכז וועדת השתלמויות - הצעת הוועדה: איזי דיבון;
אין הצעות חברים.
- מרכזת וועדת הנעורים - הצעת הוועדה: בת-שבע;
אין הצעות חברים.
- חברה לוועדת ההשתלמויות - הצעת הוועדה: יוהנה
הצעת חברים: הילרי א'

(ב) וועדת ההשתלמויות מביאה לאשור האספה את למודיהם של החברים
הבאים (למודים ארוכים בלבד):

- (1) אסתר נצר
פסיכולוגיה - אוניברסיטת חיפה - שנה שניה.
- (2) ב'ורג' נאי
ספרות אנגלית וחולדות התיאטרון - האוניברסיטה בירושלים -
שנה שניה.
- (3) דינה בן-צבי
פיזיותרפיה - מכון וינגייט - שנה שלישית.
- (4) שלומית עדר
ביולוגיה - אוניברסיטת תל-אביב - שנה שניה.
- (5) נעמי רחמני
הפרעות בתקשורת - אוניברסיטת תל-אביב - שנה ראשונה.

P A R E N T S ' P A G E

& They say a barking dog never bites...

A few days ago Ivan's "Bingo" began to bark like mad down in the granary, and set up such a din that Myron, who was doing his accounts, could stand it no longer, and got up to throw Bingo out. Then he saw what Bingo was barking at - a huge poisonous adder under Myron's chair! He chopped its head off at one blow, and intends to make himself a belt out of the skin. He would also like to thank Bingo for saving his life.

Two days later Ofer's "Lolly" started barking too, but he only found a black scorpion in the garden - well, of course, he's only a pup.....

& This evening, at 9.15 on the film lawn, there will be four documentaries about Japanese music and theatre (in English.)

At 7.30, there will be an exhibition of Japanese books, periodicals and objets d'art in the moadon.

From the Kelman family in London, we hear that Tal, aged 7, is learning ballet, along with several other Israeli children.

The ballet school has its annual parents' day at Sadlers' Wells, and Tal writes proudly to his class that he will be dancing on the stage of one

M A Z A L T O V

4/8 Boaz Ney

5/8 Tsiona Segal

6/8 David Devolt
Yochai Wolfen

9/8 Joe Rifkind
Inbal Pearlson

10/8 Carole Sherak
Nachman Katz

& & & &

7/8 Ariella & Yisrael Hadar

8/8 Renee & Johnnie Tenne

10/8 Betty & Yitschak Eder (25)

of the most famous theatres
in the world!

When asked by the girls
in his class at the day
school what he thinks he is
doing learning ballet, he
explains:

a) It is good exercise for
a footballer.

b) It's not just for girls,
what about Nureyev, even
he had to learn at ballet class!

דו"ח משיבת ועדת המשק - 1.8.1975

נוכחים: איזק פ'; ג'אק ג'; אריה נ'; יוסי כ'; איבן; אריה נ';
איזי ד'; קולין; שמואל ח'; זמי.

1. עקירת שטח מטעים

בגלל הניווט המתקדם בעצים של הגנים ג1 + ג2, הוטל על קולין להביא לפני הועדה תחשיב כדאיות של הגנים האלה. אחרי בדיקת התחשיבים הוחלט: להמליץ לעקור את שני הגנים האלה, שהם בסך הכל 55 דונם ברוטו. בענין גן ה1, שהוא גם במצב ירוד מבחינת יכולים, הוחלט לדחות את הדיון על עקירתו עד אחרי הפריחה באביב הבא.

2. עוזר מרכז המשק להקמת שרות ענפי חצר

מרכז המשק הסביר את הצורך בקבלת עזרה בספול הקמת ענפי החצר. מדובר בהכנת חוכנית אב של העברת הנגריה, הקמת מחסן כללי, אזור המוסך, העברת חחנת הדלק שלנו, סדורי כל המחסנים, כולל בטחון וריהוט, וסדורי האשפה והתברואה.

הוחלט: להסמין את מרכז המשק למצוא את החבר המתאים, ולהגיש לוועדה חוכנית פעולה מפורטת.

3. הקדמת השקעות תשל"ו - בהשתתפות רות ג'

מחסנאים הבגדים בקשה לאפשר לה לרכוש מזגן אוויר נוסף למחסן הבגדים כדי לשפר את חנאי העבודה במחסן.

הוחלט: לאשר הקדמת ההשקעה של המחסן על חשבון השקעות תשל"ו - בתנאי שבירור במחלקה הטכנית של האיחוד יאשר שיש ביכולת הרשת החשמל לשאת עוד מזגנים.

24 ביולי 1975

הבונים - כפר הנשיא
סיכום בקור ודיוןמשתתפים: מ. המשק, מ. המפעל - כ. הנשיא
פסקי, אחי, ו. המשק האיחוד.

נסקרו חכניות הפיתוח וההרחבה של המפעל והשלכתם על כה האדם במפעל בכלל והעבודה השכירה בו בפרט.

המצית חכנית ההרחבה הכוללת (2 שלבים)

ציוד : 9 מליון ל"י

מבנים : 2½ מליון ל"י. מסתמנת אפשרות של רכישת מבני גמא-כור במחיר של כמליון ל"י דבר שיוזיל את ההשקעה במבנים.

כח אדם : העכסי מונה 40 חברים, 90 שכירים = 130 בגמר החכנית (5 שנים) יהיה 80 חברים, 40 שכירים = 120. בדעת המשק לצרף למפעל 8 חברים כל שנה ב-5 השנים הבאות וזאת מתוך הבנים החוזרים מהצבא ומהעולים החושים המצטרפים למשק. עיקר השכירים ישארו במחלקות היציקה והניקוי שלאחריה.

החכנית מצביעה על חיסול העבודה השכירה והחלפתה במספר פועל של חברים במחלקה העיבוד השבבי שחבור לאוטומציה מלאה או כמעט מלאה. כמו כן מציעה החכנית להקים את מחלקת היציקות המיוחדות לתעשייה האווירית במבנה נפרד (גמא כור) על טהרת העבודה העצמית. שכן שם מדובר ב-2-5 טון יציקה לחודש בלבד ומרבית העבודה הנצרכת שם זורשת דיוק רב ורמת מיומנות גבוהה.

החמורה עבור ק"ג אלומיניום יצוק למוצרי דויה היא 30 ל"י, עבור יציקות מיוחדות לפי הזמנה היא 60-70 ל"י, ואילו עבור התעשייה האווירית המחיר הוא 150-300 ל"י לק"ג הלוי בטיב החלק ובמבנהו.

מכירות : סה"כ המכירות (בגמר החכנית) יוכפלו ותרומתם תבוא בעקר מגידול אביזרי נירוסטה ליצוא וכן היציקות לתעשייה האווירית וליצוא.

רווחיות : רווחיות הפרויקט נראית טובה מאד והסיכונים אינם מרובים שכן למפעל ידע ומוניטין טובים ועוסק בפיתוח שוקי יצוא מזה שנים וכרגע יצואו מוגבל בגלל כושר יצור נמוך.

טכנולוגיה : הטכנולוגיה הקיימת במפעל הינה מיושנת ביותר ואך לפלא הוא כיצד הגיעו ליצור ברמת הטיב שהגיעו אליה. אך אין כל ספק שבציוד הקיים אין אפשרות לשפרה. המפעל הינו ברובו ידני עם ציוד עזר פשוט ביותר וסך כל ההשקעה בו הינה כ-3 מליון ל"י כולל המבנים.

מסה"כ המכירות של 18 מליון ל"י מהווים שכר העבודה וחמרי הגלם את המרכיבים העיקריים ואילו הוצאות ההון על פתח וריבית מהוות כ-3¼ בלבד.

המפעל הינו עתיר עבודה וההצדקה היחידה לקיומו הייתה המצאות עבודה זולה באיזור.

סכום :

נראה כי יש להתסכל על חכנית ההרחבה מנקודת מבט שונה במקצת. יש להכניס ולהקים מפעל חדש שתורמת המפעל הקיים לו תהיה הידע, השוק והמוניטין שהושגו ואולי חלק מהסכנות והמבנים.

נקודת המוצא של המפעל צריכה להיות שימוש בטכנולוגיה מודרנית, אוטומטית ומתקדמת ככל האפשר שתאפשר צמצום המספר הכולל של האנשים ל 70 - 80 ברמת התפוקה המבוקשת ותהיה מבוססת על עבודה עצמית בלבד.

המעבר לשימוש בטכנולוגיות אלה יאפשר למפעל לעמוד בתנאי תחרות עם השוק המשותף ביצוא והן כנגד היבוא. השלמת החכנית המוצעת בראשית שנות השמונים עם ענקי התעשייה האירופית.

טובים כי המפעל יגש מיד להכנת חכנית אב כנ"ל אשר תבוצע בשלבים חוץ זמן קצוב כ- 7 שנים אבל שתביא את המפעל להשגת ארבעת היעדים:

1. עבודה עצמית במסגרת 70 - 80 חברים.
2. הכנסת טכנולוגיות מודרניות ואוטומטיות חוץ התחשבות בסוגי העבודה הנדרשים לחברים.
3. השגת יעדי המכירות והתרוומות כבתכנית הקימת.
4. שימוש מרבי בציוד שירכש במסגרת חכנית ההרחבה (שלב א).

בתנאים האלה ניתן לאשר את שלב א' של ההרחבה לביצוע מידי ולראות בו שלב א' של חכנית כוללת כנ"ל.

יש לזכור כי הכנת חכנית כנ"ל הנה מבצע יקר ומשולב של צוות שיקיף את כל האספקטים הנדרשים. על המפעל יהיה להחקר את משרד הנדסי כלכלי המסוגל להתמודד עם הבעיות הללו חוץ זמן קצר יחסית (6 חודשים) בשילוב אנשי המפעל ומחלקת התעשייה.

רשט: יגאל לויין

העוק: מ. המשק - כפר הנשיא
מ. המפעל - כפר הנשיא
פינקי - ו. המשק
י. סעדי - ו. המשק
אחי - ו. המשק
ו. התעשייה